Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1253/2015
24.07.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Весне Поповић и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиље Р.С. из Н.С., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из Н.С., против туженог Н.и.С. АД Н.С., чији је пуномоћник Н.Ш., адвокат из Н.С., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 189/15 од 11.03.2015. године, у седници већа од 24.07.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 189/15 од 11.03.2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1-1768/2013 од 08.09.2014. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке утврђена је ништавост члана 4. Споразума о престанку радног односа од 07.07.2010. године. Ставом трећим изреке одбијен је део тужбеног захтева да се обавеже тужени да тужиљи исплати зараду из добити за 2010. годину у износу од 54.841,59 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 189/15 од 11.03.2015. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе

или новог тумачења права, као ни разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба за поништај члана 4. Споразума о престанку радног односа од 07.07.2010. године и исплату зараде из добити туженог за 2010. годину, поднета је 02.10.2013. године и вредност предмета спора је означена на 15.000,00 динара. Ревизијом туженог побија се део другостепене пресуде којим је потврђена првостепена пресуда у делу којим је утврђено да је ништав члан 4. Споразума о престанку радног односа од 07.07.2010. године, којим је прописано да су уговорне стране сагласне да је уплатом износа из чл.2. и 3. тог споразума послодавац измирио све своје обавезе према запосленом и да запослени нема било каква постојећа, условна или потенцијална потраживања према послодавцу.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се члан 4. Споразума о престанку радног односа, чија је ништавост утврђена нижестепеним пресудама, не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.